

ма отърве отъ властта на единъ жестокъ и варваринъ чловѣкъ, той показа къмъ мене милость и сега умира. Нема да бѣждь спокойна д рѣ съмъ жива ако преи смъртъта му не е ол чѣ да му изв стѣх че има въ този свѣтъ едно сърдѣ тръз ат лно за б агодѣния а му. И Салустій по еке му е приятель ще изпълни порѣч чѣ въ то ми.

— Азъ съмъ увѣренъ че С лустій ще са пок жи хлади кр венъ Другы мъжы и а Главъ на ума си отъ тѣзи минута до утрѣ, Салустій и ма да са холоста съ порѣч ытѣ на една слѣ а.

— Робе, рече Недія като ставъ пр вѣ. Исашъ ли да получишъ свобода? приими сега тѣсъ часъ предложеніето ми, утрѣ ще бѣде, късно. Никого не са е купувала свобода по евтена ты можешъ да излъзешъ и лесно и безъ да та видѣ пѣкѣй, за тѣзи работа е доста половинъ часть отъж саміе. Можешъ ли да отб влешъ свободата си з едны мъжы пр чѣ и?

Голъмо и куш нѣ обзе Сосія; туй своенравіе на Недія трѣбаше да му ст ори очитѣ по що го бѣ грижа? Толкози по добръ! като заключаше добръ безъ ката въ сяята и ако бы даже о бѣтнѣ Арбакъ излъзавъето на роба, вивата бѣше толкози л ка щѣт едва быхъ го почъмрели. Но писмото на Недія може да съдѣр жа вѣщо повече отъ което тя каза, с рѣч чѣ е затворена, какт остроумко нашиятъ Сосій помисли. Че какво отъ туй? ако Арбакъ бы отккрылъ че Сосій е излъзвалъ отъ къшы, нужно ли е было да знае че е излъзълъ зарди писмото? поне печелбата е голъма, а опасността малка, а не ушеніето силно и неукрѣтимо; той повече не мысли, пѣе предложеніето.

— Дай ми прочее тѣзи работы и ще предамъ писмото . . . но чакай! ты си робыня, и вѣроятво, тѣ не сѣ твоє достояніе, принадлежтъ на господаря ти.

— Госюдарьтъ ми Главкъ самъ ми гы е подарилъ, пакъ отъ друга страна не ма и опасность да гы иска. Никой освѣн него ве може да каже че не сѣ м е достояніе.

— Ще занесж слѣдователно писмото ти.

Под рѣ нѣколко минуты Недія написа писмото на Гръцкый езыкъ, езыкъ на дѣтнството и, езыкъ който бѣхъ длжны да изучаватъ сичкытъ отличны Италянцы. Като го стѣнж и обви прилъжно съ конецъ и възела покѣы съ вѣськъ предаде го на роба.

— Сосіе, агъ съмъ лишена отъ зрѣніе и отъ свобода и ты може да замислишъ да ма озлъжешъ като са престорншъ че ужъ си занесѣдъ писмото ми на Салустія безъ да изпълнишъ обѣщаніето си.